

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตัว
ของ นายจรรยา อินทจาร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๒๘ - ๒๙/๒๕๕๕

เรื่องพิจารณาที่ ๑๖/๒๕๕๕

เรื่องพิจารณาที่ ๔๔/๒๕๕๕

วันที่ ๑๐ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

ประเด็นวินิจฉัย

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง
มาตรา ๘ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง หรือไม่

บทบัญญัติรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มีดังนี้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๓ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุข
ทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้

การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล รวมทั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญ และหน่วยงาน
ของรัฐ ต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรม

มาตรา ๘ องค์พระมหากษัตริย์ทรงดำรงอยู่ในฐานะอันเป็นที่เคารพสักการะ ผู้ใดจะละเมิดมิได้

ผู้ใดจะกล่าวหาหรือฟ้องร้องพระมหากษัตริย์ในทางใด ๆ มิได้

มาตรา ๒๙ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะกระทำมิได้
เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น
และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้

กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป และไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใด
กรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจ
ในการตรากฎหมายนั้นด้วย

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสองให้นำมาใช้บังคับกับกฎที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมายด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๕ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ เกียรติยศ ชื่อเสียง สิทธิในครอบครัว หรือความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันหรือระงับความเสื่อมทรามทางจิตใจหรือสุขภาพของประชาชน

การสั่งปิดกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นเพื่อลิดรอนเสรีภาพตามมาตรา นี้ จะกระทำมิได้ การห้ามหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นเสนอข่าวสารหรือแสดงความคิดเห็นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือการแทรกแซงด้วยวิธีการใด ๆ เพื่อลิดรอนเสรีภาพตามมาตรา นี้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายซึ่งได้ตราขึ้นตามวรรคสอง

การให้นำข่าวหรือบทความไปให้เจ้าหน้าที่ตรวจก่อนนำไปโฆษณาในหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่น จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะกระทำในระหว่างเวลาที่ประเทศอยู่ในภาวะสงคราม แต่ทั้งนี้จะต้องกระทำโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายซึ่งได้ตราขึ้นตามวรรคสอง

เจ้าของกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย

การให้เงินหรือทรัพย์สินอื่นเพื่ออุดหนุนกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นของเอกชน รัฐจะกระทำมิได้

ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๑๒ ผู้ใดหมิ่นประมาท ดูหมิ่น หรือแสดงความอาฆาตมาดร้ายพระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท หรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี

มาตรา ๓๒๖ ผู้ใดใส่ความผู้อื่นต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง ผู้นั้นกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาท ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๒๙ ผู้ใดแสดงความคิดเห็นหรือข้อความใดโดยสุจริต

(๑) เพื่อความชอบธรรม ป้องกันตนหรือป้องกันส่วนได้เสียเกี่ยวกับตนตามคลองธรรม

(๒) ในฐานะเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติการตามหน้าที่

(๓) ดิชมด้วยความเป็นธรรม ซึ่งบุคคลหรือสิ่งใดอันเป็นวิสัยของประชาชนย่อมกระทำ หรือ

(๔) ในการแจ้งข่าวด้วยความเป็นธรรม เรื่องการดำเนินการอันเปิดเผยในศาลหรือในการประชุม
ผู้นั้นไม่มีความผิดฐานหมิ่นประมาท

มาตรา ๓๓๐ ในกรณีหมิ่นประมาท ถ้าผู้ถูกหาว่ากระทำความผิดพิสูจน์ได้ว่าข้อที่หาว่าเป็น
หมิ่นประมาทนั้นเป็นความจริง ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

แต่ห้ามไม่ให้พิสูจน์ ถ้าข้อที่หาว่าเป็นหมิ่นประมาทนั้นเป็นการใส่ความในเรื่องส่วนตัว และการพิสูจน์
จะไม่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน

คำวินิจฉัย

พิเคราะห์รัฐธรรมนูญแล้วเห็นว่า มาตรา ๓ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑ ว่าด้วยบททั่วไป
โดยมาตรา ๓ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วยอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์
ผู้ทรงเป็นประมุข ทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล และวรรคสอง บัญญัติรับรองว่า
การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล องค์กตรตามรัฐธรรมนูญ และหน่วยงานของรัฐ
ต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรม มาตรา ๘ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๒ พระมหากษัตริย์ โดยวรรคหนึ่ง
บัญญัติว่า “องค์พระมหากษัตริย์ทรงดำรงอยู่ในฐานะอันเป็นที่เคารพสักการะ ผู้ใดจะละเมิดมิได้”
วรรคสองบัญญัติว่า “ผู้ใดจะกล่าวหาหรือฟ้องร้องพระมหากษัตริย์ในทางใด ๆ มิได้” บทบัญญัติมาตรานี้
มีเจตนารมณ์ที่แสดงให้เห็นว่า รัฐธรรมนูญรับรองสถานะของพระมหากษัตริย์ให้อยู่ในฐานะอันเป็น
ที่เคารพสักการะอย่างสูงสุดด้วยพระมหากษัตริย์เป็นสถาบันและประมุขของรัฐ และให้ความคุ้มครอง
อย่างที่ว่าผู้ใดจะละเมิดมิได้ จึงห้ามมิให้ฟ้องร้อง กล่าวหา ลบลู่ ดูหมิ่นพระองค์ มาตรา ๒๙
เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ส่วนที่ ๑ บททั่วไป ซึ่งเป็นบทบัญญัติ
ที่คุ้มครองและรับรองว่าการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะกระทำมิได้
เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น
และการจำกัดสิทธิและเสรีภาพจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้ โดยกฎหมาย
ดังกล่าวต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปมิได้มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง
เป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย
และมาตรา ๔๕ โดยเฉพาะวรรคหนึ่งและวรรคสอง เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิ

และเสรีภาพของชนชาวไทย ส่วนที่ ๗ เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของบุคคลและสื่อมวลชน ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่รับรองให้บุคคลมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น การจำกัดเสรีภาพดังกล่าวจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ เกียรติยศ ชื่อเสียง สิทธิในครอบครัวหรือความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันหรือระงับความเสื่อมทรามทางจิตใจหรือสุขภาพของประชาชน

เมื่อพิจารณาการปกครองของประเทศแล้ว เห็นได้ว่าเป็นการปกครองในรูปแบบที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประเทศไทยมาเป็นระยะเวลาช้านาน แม้ต่อมาจะมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองในปีพุทธศักราช ๒๔๗๕ มาเป็นระบอบประชาธิปไตยก็ตาม แต่ประเทศไทยก็ยังคงมีรูปแบบการปกครองที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประเทศ และในรัฐธรรมนูญปัจจุบันก็ยังบัญญัติไว้ในมาตรา ๒ ว่า “ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข” เช่นกัน ย่อมเป็นการแสดงให้เห็นได้ว่า ประเทศไทยมีความผูกพันใกล้ชิดกับสถาบันพระมหากษัตริย์มาโดยตลอด ซึ่งพระมหากษัตริย์ของไทยทุกพระองค์ล้วนแต่ปกครองบ้านเมืองด้วยหลักทศพิธราชธรรม อีกทั้งทรงมีพระราชภารกิจในการพัฒนาประเทศมาช้านาน ซึ่งในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ประมุขของค้ำปัจจุบันทรงมีคุณูปการต่อประเทศไทยและประชาชนชาวไทยเป็นอย่างมาก อันจะเห็นได้จากพระราชกรณียกิจที่ทรงเยี่ยมเยียนประชาชน และมีโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริในด้านต่าง ๆ จำนวนมาก เช่น โครงการแหล่งน้ำ โครงการฝนหลวง และโครงการปรีชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น ซึ่งโครงการเหล่านี้มุ่งพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อันถือเป็นลักษณะพิเศษเฉพาะของประเทศไทยที่ไม่เหมือนกับประเทศอื่นที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข แม้จะมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยเช่นเดียวกันก็ตาม

สำหรับประมวลกฎหมายอาญาเป็นบทบัญญัติกำหนดเกี่ยวกับลักษณะการกระทำที่เป็นความผิด และโทษทางอาญา โดยมีความมุ่งหมายที่จะควบคุมความประพฤติของบุคคลให้อยู่ในสังคมด้วยความเรียบร้อย และคุ้มครองความปลอดภัยของสังคมอีกด้วย เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายนี้รัฐจึงได้ใช้โทษทางอาญาเป็นเครื่องมือดำเนินการกับผู้กระทำความผิดทั้งเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการลงโทษ คือ เพื่อเป็นการปราบปรามอาชญากรรม เพื่อป้องกันสังคม เพื่อแก้ไขผู้กระทำความผิด และเพื่อตอบแทน

และخذใช้ โดยที่มาตรา ๑๑๒ เป็นบทบัญญัติในภาค ๒ ความผิด ลักษณะ ๑ ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร หมวด ๑ ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ซึ่งบัญญัติว่า “ผู้ใดหมิ่นประมาท ดูหมิ่น หรือแสดงความอาฆาตมาดร้ายพระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท หรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี” ซึ่งเป็นการบัญญัติไว้โดยคำนึงถึงสถานะของบุคคลที่ถูกกระทำโดยเฉพาะคือพระมหากษัตริย์ในฐานะที่เป็นประมุขของรัฐ การหมิ่นประมาท หรือดูหมิ่น หรืออาฆาตมาดร้ายพระองค์ในฐานะที่ทรงเป็นประมุขของรัฐที่ประชาชนเคารพนับถือย่อมก่อให้เกิดความขุ่นเคืองขึ้นในหมู่ประชาชน และพระมหากษัตริย์เป็นสถาบันที่พึงเคารพสักการะอยู่ในฐานะที่จะละเมิดมิได้ ย่อมอยู่เหนือการติชมใด ๆ ทั้งสิ้น ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การหมิ่นประมาท ดูหมิ่นพระมหากษัตริย์ย่อมถือว่าเป็นความผิดพิเศษ แตกต่างกับหมิ่นประมาทบุคคลธรรมดา ด้วยเหตุผลที่ว่า พระมหากษัตริย์ทรงเป็นที่มาแห่งเกียรติศักดิ์ ทรงเป็นกลางในทางการเมือง ทรงเป็นประมุขถาวร และทรงเป็นศูนย์รวมแห่งความเป็นชาติ และความสามัคคีของคนในชาติ การกระทำตามมาตรา ๑๑๒ จึงย่อมถือเป็นความผิดพิเศษแตกต่างจากการหมิ่นประมาทบุคคลธรรมดา

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๒ พระมหากษัตริย์ บทบัญญัติตามมาตรา ๑๑๒ จึงเป็นบทบัญญัติอันเป็นหลักการทั่วไป มิได้มีข้อความเป็นการรับรองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดเป็นการเฉพาะ มิใช่บทบัญญัติที่บุคคลจะอ้างว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้ จึงไม่จำต้องวินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘ แต่อย่างใด

คงมีประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยเพียงว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่งและวรรคสองหรือไม่

พิจารณาคำร้องทั้งสองคำร้องแล้ว เห็นว่า ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข พระมหากษัตริย์เป็นสถาบันหนึ่งในรัฐธรรมนูญ ซึ่งสืบเนื่องมีที่มาจากทางประวัติศาสตร์ นิติประเพณี โบราณราชประเพณี นอกจากจะมีลักษณะเชิงสัญลักษณ์ของสถาบันแล้ว พระมหากษัตริย์ยังทรงดำรงอยู่ในฐานะอันเป็นที่เคารพสักการะที่ผู้ใดจะละเมิดมิได้

จะมีการกล่าวหาหรือฟ้องร้องในทางใด ๆ มิได้ จึงต้องมีการตรากฎหมายปกป้องมิให้มีการละเมิดสถาบันพระมหากษัตริย์และความเป็นองค์พระประมุขของรัฐ ตามที่รัฐธรรมนูญได้ให้การรับรองคุ้มครองไว้ หากผู้ใดกระทำความผิดตามมาตราดังกล่าวต้องได้รับโทษทางอาญาเพราะเหตุแห่งการฝ่าฝืนนั้น หลักการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ จึงมีความสอดคล้องกับการให้ความคุ้มครองสถาบันพระมหากษัตริย์ที่เป็นประมุขของรัฐ การกำหนดบทลงโทษผู้ฝ่าฝืนจึงเป็นไปเพื่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนตามหลักนิติธรรม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ จึงมิได้ขัดหรือแย้งต่อหลักนิติธรรมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง

ส่วนข้อโต้แย้งที่ว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดบทลงโทษสูงเกินจำเป็นและไม่ได้สัดส่วนในการลงโทษ กระทบต่อสิทธิของประชาชน ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ และเกินเลยไปกว่าที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘ ที่มุ่งหมายที่จะคุ้มครองพระมหากษัตริย์เป็นกรณีพิเศษเพียงผู้เดียว และกรณีที่ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ ไม่มีการบัญญัติเหตุยกเว้นความผิดหรือยกเว้นโทษไว้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๙ และมาตรา ๓๓๐ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับความผิดฐานหมิ่นประมาทบุคคลธรรมดา อันเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนใช้เสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๕ นั้น

พิจารณาแล้ว เห็นว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ ได้บัญญัติความผิดและกำหนดโทษไว้ในภาค ๒ ความผิด ลักษณะ ๑ ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร หมวด ๑ ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ซึ่งความผิดในหมวดนี้เป็นความผิดคนละหมวดกับความผิดฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๖ มาตรา ๓๒๙ และมาตรา ๓๓๐ ซึ่งอยู่ในลักษณะ ๑๑ ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง หมวด ๓ ความผิดฐานหมิ่นประมาท ซึ่งเป็นการหมิ่นประมาทบุคคลธรรมดาและเป็นความผิดที่มีวัตถุประสงค์ต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากพระมหากษัตริย์ทรงดำรงสถานะเป็นที่เคารพสักการะ ผู้ใดจะละเมิดมิได้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘ อีกทั้งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ บัญญัติไว้โดยคำนึงถึงสถานะของบุคคลผู้ถูกระทำโดยเฉพาะคือ องค์พระมหากษัตริย์ที่เป็นประมุขของรัฐซึ่งพระองค์ย่อมอยู่เหนือการติชมใด ๆ ทั้งสิ้น และยังสอดคล้องกับพระมหากษัตริย์ของไทยที่เป็นส่วนหนึ่งของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข นอกจากนี้ หากพิจารณาถึงเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา ที่บุคคลพึงมีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง นั้น

บุคคลย่อมมีเสรีภาพที่จะกระทำแต่ต้องอยู่ภายใต้ข้อจำกัดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ซึ่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ ได้บัญญัติความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรที่มีความหมายเช่นเดียวกับการรักษาความมั่นคงของรัฐ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๕ วรรคสอง นั้นเอง บทบัญญัติตามมาตรา ๑๑๒ ดังกล่าว แม้โดยสภาพจะมีลักษณะเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอยู่บ้าง แต่ก็เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลเพียงเท่าที่จำเป็นและเป็นไปตามที่เงื่อนไขบางประการที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ มิได้เป็นการกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพ ทั้งยังเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป มิได้มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ จึงเป็นบทบัญญัติตามเงื่อนไขที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง บัญญัติไว้

อาศัยเหตุผลดังกล่าว จึงเห็นว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

นายจรูญ อินทจาร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ